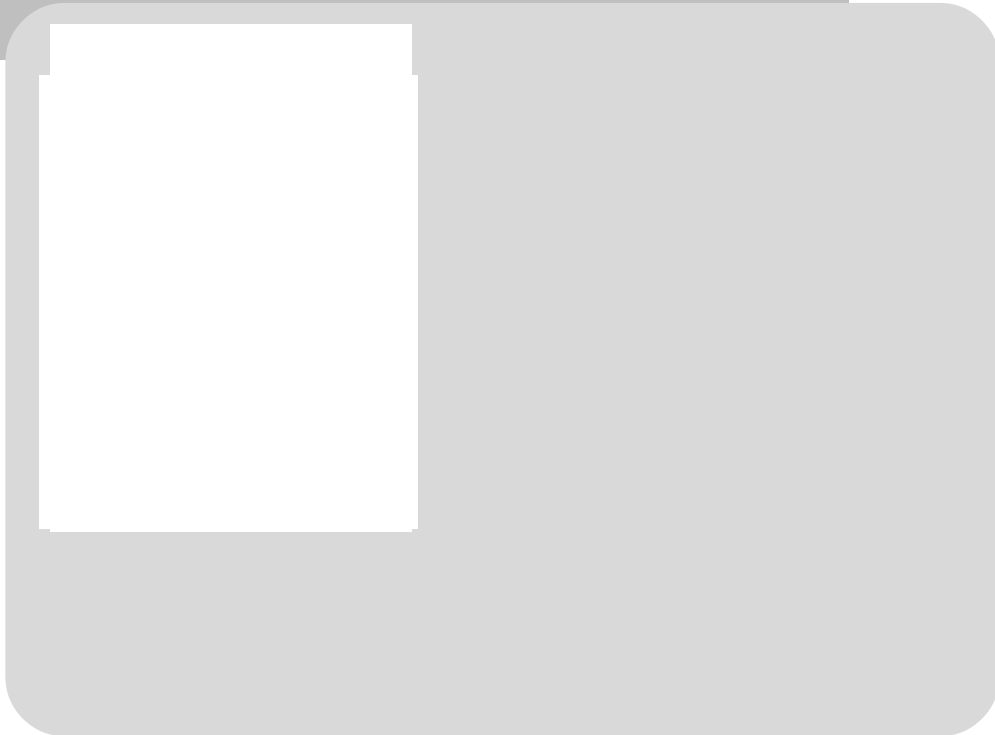

ЭЗЭБИЭТ

» үгим АРАЛБАЙ

Сәләм һезгә, Кәрзәштәр!

Күренекле башкорт шағиры Кәзим Аралбай (Аралбаев Кәзим Әбделгәлим улы) 1941 йылдың 1 сентябрендә Башкортостандың Хәйбулла районының Таңатар ауылында тыуған.

Хезмәт юлын 1959 йылда тыуған колхозында башлай. Совет Армияһы сафтарында хезмәт итеп кайткандан һуң Башкорт дәүләт университетының филология факультетында укый һәм ауыл мәктәптәрендә биш йыл буйы уҡытыусы һәм директор урынбаҫары булып эшлэй. 1971—73 йылдарҙа — СССР Фәндәр академияһының Тарих, тел һәм әҙәбиәт институты аспиранты. 1973—77 йылдарҙа "Ағизел" журналында әҙәби хезмәткәр, бүлек мөдире, яуаплы сәркәтип булып эшлэй. 1981 йылда тиклем Башкортостан Языусылар союзы идаралығының сәркәтибе була, 1988 йылда идаралықтың рәйесе урынбаҫары итеп һайлана. 1993 йылдан Башкортостан "Китап" нәшириәтендә хезмәт итә — тәүҙә баш мөхәррир, 1996 йылдан директор.

Кәзим Аралбай егерменән артык шиғыр һәм поэма, проза һәм башкорт фольклоры буйынса фәнни эзләнеүҙәр китаптары авторы.

Кәзим Аралбай Башкортостандың атказанған мәҙәниәт хезмәткәре, уның ижады Сергей Чекмарев исемендәге (1983) һәм Зәйнәб Бишшева исемендәге (2000) әҙәби премиялар менән билдәләнгән, 1996 йылда шағир республиканың Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына лайыҡ булды.

Башкортостандан сәләм

Һаумыһығыҙ, ғәзиз дуҫтар!
Язмышташтар, серзәштәр,
Һезгә бөгөн Башкортостан
Бар йөрәктән өндөшә:
Сәләм һезгә, кәрзәштәр!

Ғәзиз төйәк — тауҙар тауы,
Ил һаҡлаған коралым,
Сәләм әйтеп озатып калды
Сал тарихлы Уралым —
Ай, Уралым, Уралым!..
Ағизелем, Каризелем,
Һылыу Димем, һаҡмарым,

Тулкынланып, кумыҙ сиртеп,
Әйтте сәләм-такмағын.

Был сәләмгә һыйған булыр:
Далалар иркенлеге,
Күдәренең тәрәнлеге,
Урмандар күркәмлеге,
Донъялар именлеге!

Безҙең дуҫлыҡ юлдарында
Талпына изге әләм.
Салауат батыр ейәндәре
Тапшыра кайнар сәләм! —
Башкорт халкынан сәләм!!!

Палдискизагы Салауат һәйкәленә

Балтик яры. Һалкын Палдискиза
Тағы яңғыз калды Салауат.
«Әй, тугандар! Кайтаһығыззамы?» —
Яңғыраны арттан шул ауаз.

Диңгез яры.
Батыр яңғыз-ярым
Тороп калды сит-ят калала.
Диңгез ярһый, көсөн күрһәтергә,
Гүйә, бурзай безгә абалай...

Моңаймасы, батыр, тик бер үзең
Ят яктарза тороп калғанға.
Батырзарзы ил тыузыра, әммә
Батыр берәү була арала.

Атың ятмай тарих тузанында,
Заман ызанында — урының.
Һин күтәрзең — илде,
Илең һине
Төп тамғаһы итте гербының.

Бығауында тамған кайнар каның
Йбуған сирек быуат как ташты.
Тыуған ерең төсә — кара тупрак
Балтик комо менән катышты.

Тере тупрак — йәдкәр Уралыңдан,
Был майзансык — һинең биләмәң.
Йәш яугирзай баһкан күк
шыршылар
Һуңғы төйәгенде бизәгән.

Һин бында бул,
Батыр,
Моңаймасы,
Тик бер үзең тороп калғанға.
Һин бит яңғыз түгел —
Халкың рухы
Һинең рухың менән ялғанған.

Рогервик

Рогервик — комло ер, шомло ер,
Балтика биләүгә биләгән.
Сал даръя — мәңгелек тирмәнсе
Таш тартып, таштан он иләгән.

Уралда ихтилал күкрәүе
Рәсәйзе һелкеткәс йәшендәй,
Батшалык уй корған:
Салауат
Еңә алмаһ диңгеззәр дәһшәтен.

Диңгеззең дәһшәте батырзың
Ярһуың оторо кайнатқан,

Уралдан — иленән айырылыу
Хыялыһ хистәрзән айнытқан.

Ғүмеренең һәр көнөн таш менән
Диңгезгә аяуһыз атканда,
Кабарған офокка текәлеп,
Салауат уйзарға баткандыр.

Баткандыр,
Тик кабат калкканда
Диңгеззең ишетеп шаузарын,
Тулкындар яуында күргән ул
Халкының өр-яңы даузарын.

Рогервик — тоткондар иңрәһә,
Гәлсәрзәй күз йәшен түгер ер,
Батырзың һағышын тойғандай,
Салауат баһканда сүгер ер.

Рогервик, һин шаһит:
Батырзың
Күзенә бакканһың түбәндән,
Ул һиңә мөлдөрәп караған,
Мәрхәмәт, ярылкау көткәндәй.

Ташында табаның канатып,
Һине ул көн һайын иңләгән,
Көн һайын Уралын һағынып,
Күңеле һызылып иңрәгән.

Батырша, Салауат, Буранбай...
Һөрөлмәй калғандай һөргөнгә,
Уларзың рухтары иректә,
Тәндәре китһә лә гүр-ергә.

Әллә без тоткондар бөгөн дә? —
Көнөбөз, телебез һөргөндә,
Боронго каныбыз, даныбыз,
Рухыбыз, котобоз бөлгөндә?..

Салауат быуатка бер тыуа,
Батырзар хәтерзән юйылмаһ.
Башкортка Рогервик бихисап,
Тик халкым иреккә туйынмаһ...

Акмулла (кобайыр)

Ай Акмулла, Акмулла,
Хаслык күргән хак мулла.
Яйык буйла, Дим буйла,
Халкың язмышын уйла.
Әлеп ал да һелкеп һал,
Ярлы үсен байзан ал.
Һиндәй иргә майзан тар.
Бәйгеләрзә ал булдың,
Күңелдәргә ял булдың,
Даулы ерзә дан булдың,
Һанлы ерзә һан булдың.

Изгелеккә бағынғас,
Тоғролокка табынғас,
Асыл эсле эзәмгә
Бысрак, гәйбәт яғылмаҫ,
Вайымһызылғыкты һизеп,
Тора илдән кот бизеп,
Дөрләт тағы ут-кузың,
Кәрәк һинен хак һүзең...

Ай Акмулла, Акмулла,
Миәс буйла, Сөн буйла,
Ак көндәргә өмөтләнгән
Халкың язмышын уйла!..
Халкың язмышын уйла!..

Әхмәтзәки Вәлиди Туғанға

Йырлайзарзыр, ахыры, һине исләп:
«... Урал тауын буйлап, көн битләп;
Туған илкәймә кайтыр инем,
Аяктарым талһа, имгәкләп...»

Кайттың бына туған илкәйең...
Шул ук һыуың, шул ук күгеңме?
Урмандарың,
Урал тауың шулмы?
Башкорт халкың — шул ук түгелме?

Кайттың илгә.
Һағынып, зарыгып кайттың.
Кайтыузың да була төрлөһө.
Бәйгеләрзән, яузан кайтканда ла
Ат якшыһы аумаҫ һөрлөгөп...

Һинен кайтыу
Күпме козгондарзы
Ағас баштарынан кузғатыр!

Бөлгән,
Язмышына күнгән башкортондо
Йокоһонан, бәлки, уятыр.

Асыкланык һуңлап:
Дуслыктарзың
Тин булганда ғына йәшәрен,
Халык-ара туғанлыктың да
Саф
Миллилекһез бер сәсәрен!

Халкың өсөн йәнең физа кылған,
Ғүмерең аямаған каһарман,
Үз ерендә ирек менән бергә
Хөкөм көттө бер үк катарзан...

Ватып сиктәр, биктәр, тыйбузарзы
Кайттың Туған илгә әйләнеп,
Күпме дәуер көттөк
Йәшәүзәрзе
Йөрәктәргә йөрәк бәйләнеп!

Юк, һин генә түгел —
Кайткан, Туған,
Без зә һиңә кайттык, Вәлиди! —
Кайттык шундай көнгә:
Һәр карашты,
Һәр карышты,
Өр-яңынан карап хәл итер!..

Көтәлмәгән серле кометалай,
Кешелектең зийен-аңына
Ярып килеп индең,
Үлемһез йән, —
Йөз йәшендә тыузың яңынан.

Ысын ирек, ысын яңырыуға,
Руһи азатлыкка мәл етте!
Кайтыузарың менән, Оло Туған
Кайтыузарың менән, Вәлиди!

Исәнбикә менән Субидәй Туғандарға

Атай йортон эзләп кайткан
Исәнбикә вә Субидәй.
Йән тартмаһа, кан тарта, ти,
Туғанлык ул — шул бит әй.

Бакый таузың* йыуаһы
Әсе икән капканда,
Кыуаныс та, аяныс та
Һез, туғандар, кайтканда.
Туған халкың эзләп кайткан
Исәнбикә вә Субидәй.
Йән дә тарта, кан да тарта,
Атайсал ул — шул бит әй.
Тел дә тарта, моң да тарта,
Туған халкың — шул бит әй.
Ут та тарта, һыу за тарта,
Туған ер ул — шул бит әй...

*Бакый тауы — Әхмәтзәки Вәлидизен туған ауылы Көзәндең каршыһындағы тау.